

Pystis
1 / 2014

Kokouskutsu sivulla 14

Auto tavaraa kuljettaa
Mistä haluat - minne vain haluat
Soita ja kysy

NOSTOT JA VAIHTOLAVAKULJETUKSET

Hannu Ilvonen
Siilinjärvi
0400 215 203

Savo-Karjalan Liha
Oekeesti Hyvvee. Oekeesti Lihhoo.

Lihakauppa

www.savokarjalanliha.fi Satulasepänkatu 2 70700 KUOPIO

Pystis 1 / 2014

Pohjois-Savon Pystykorvakerhon jäsenlehti

Päätoimittaja, puheenjohtaja Lasse Heikkinen, puh. 044 290 2457

**Toimitus ja taitto Veijo Miettinen,
Otonpolku 2, 70400 puh. 0500 171 882 veijo.miettinen@dnainternet.net**

**Kansikuva Veijo Miettinen
Hirvimestari 2013 nhu Nero ja Jaakko Leskinen**

Painosmäärä 670

Painotalo: Kevama Kuopio

**Seuraava lehti ilmestyy 30.3.2014
aineistopäivä 28.2.2014**

**Pystykorvakerhon pankkitili
FI78 4787 0010 0387 69**

**Pystykorvakerhon jäsenmaksutili
FI36 4787 0010 0437 93**

**Pitkän hirvikokeen tili
FI23 4787 0010 0437 36**

Kunniapuheenjohtaja Tauno Partanen, puh. 0500 378 049

Hallitus

Puheenjohtaja Lasse Heikkinen, Viitonen 1542, 70900 Toivala puh. 044-2902457 lassemikael@gmail.com

Varapuheenjohtaja Heikki Lempinen. Siimakuja 2, 71800 Siilinjärvi, puh. 040 8330848
heikki.lempinen@ahlsell.fi (*varajäsen Pertti Liika, puh. 0500 234 295*)

Hannu Hallikainen, Ohtaanniementie 212, 71200 Tuusniemi, puh. 040 594 4960
hannu57hallikainen@gmail.com (*varajäsen Hannu Keinänen 040 7489127*)

Hannu Korhonen, Haapalahdentie 50, 77700 Rautalampi, puh. 040 582 6694
hannu.korhonen@jao.fi (*varajäsen Heikki Tenhunen puh. 0400 181 708*)

Jouko Kuosmanen, Kalliotie 18, 71720 Käärmelahti, puh. 050 572 9452
joces@dnainternet.net (*varajäsen Tiina Paananen, puh. 0500 648 246*)

Martti Koponen, Tototie 1, 70400 Kuopio, puh. 0400 274 226
markop.oy@dnainternet.net (*varajäsen Irene Venejärvi, puh. 044 571 0861*)

Einari Mustonen, Viitonen 1967, 71800 Siilinjärvi, 0400 519 172
(*varajäsen Tuula Hartikainen, puh. 044 320 3163*)

Jaostojen puheenjohtajat

Hirvi- jaosto Hannu Keinänen, Kuopio puh. 040 748 9127

Lintu- jaosto Jari Pulkkinen, Siilinjärvi puh. 050 595 4071

Näyttely- jaosto Irene Venejärvi, Siilinjärvi puh. 044 571 0861

Lappalaiskoirajaosto Anne Sarste, Kuopio puh. 050 300 5277

Toimihenkilöt

Sihteeri Johanna Ovaskainen, Kuopio puh. 040 844 0168

Rahastonhoitaja Erkki Shemeikka, puh. 0400 815 185 os. Alamäentie 35, 74300 Sonkajärvi
erkki.shemeikka@meili.fi

Osoitteenmuutokset ja uudet jäsenet: jäsen sihteeri Tiina Paananen, Harakkaniemenkatu 12, 77600 Suonenjoki. puh. 0500 648 246 tiina.j.paananen@gmail.com

Pystis 1 / 2014 sisältää

Sivu	3	Lehden tiedot
	4	Hallitus ja toimihenkilöt
	5	Pystis sisältää
	6	Puheenjohtajalta
	7	Sananen sihteeriltä
	8	Metsänneitona erämiesten harrastuksessa
	10	Katja aloitti toiminanohjaajana
	11	Hirvijaoston kuulumisia
	12	Mehtäläisen mietteet
	13	HIRV -tuomarikurssi
	14	Kokouskutsu
	15	Jalostuspäivien satoa

Puheenjohtajalta

Tervehdys kaikille

Vuosi vaihtui ja on aika suunnata katseet kuluvaan vuoteen. Loppusyksy ja alkuvuosi olivat kelien suhteen hyvin omalaatuinen. Lunta ei meinannut tulla millään ja lämpöasteitakin oli tavanomaista pitempään. Kertoipa eräs kaverini käyneet uistelemassa Etelä-Suomessa vielä joulun aikaan. Kelit mahdollistivat myös harrastamiemme rotujen käytön irtipitoajan loppuun asti. Loppuvuoden kokeissa olikin ennätysmäärä koiria.

Jalostuspäivät pidettiin jälleen kerran. Iso-Valkeiselle kokoontui tammikuun lopulla pystykorvakansaa kuulemaan uusia tuulia koirien jalostukseen liittyen. Monet tulevat paikalle myös tapaamaan tuttuja. Jalostuspäivien näyttelyyn ilmoittautui taas kerran ennätysmäärä koiria, vajaa 540 koiraa. Tämä on sikäli ainutlaatuista, koska kyseessä on ryhmänäyttely ja vieläpä rajoitettu meidän harrastamiin rotuihin. Kelit Sorsasalossa olivat kohtuulliset.

Myös tämän vuoden vuosikokous lähestyy. Tule vaikuttamaan kerhon toimintaan. Hallituspaikkoja on taas kerran jaossa ja onhan puheenjohtajan pestikin katkolla.

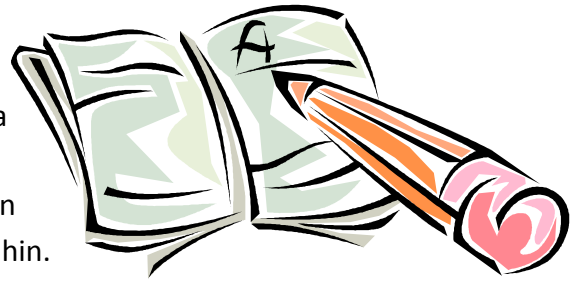
Kokeiden suhteen alkaneesta vuodesta näyttäisi tulevan kohtuullisen vilkas. Pohjois-Savossa on järjestettävänä Hirvimestaritar- ja Hirvenhaukut-otteluiden lohkon valintakokeet. Lisäksi hirvikoirien maaottelu järjestetään Pohjois-Savossa. Saavatpahan savolaiset hirvet kerrankin kuulla muuta kuin savolaista haukkua. Lintupuolella viime syksynä elvytetty Kalakukko-haukut ovat myös saamassa jatkoa. Tämä on erittäin hieno, perinteitä tulee kunnioittaa.

Hyvää vuoden jatkoa!

Lasse

Tarinaa toimittajalta

Vuosi 2013 on jäänyt jo taakse ja uusikin on jo hyvällä alulla. Vuosikokouksessa hyväksytään Pystykorvakerhon jaostojen ja hallituksen yhteisesti laatima toimintakertomus, joka pitää sisällään menneen vuoden tapahtumat. Toimintakertomuksen tiedot perustuvat ainakin joiltakin osin kentän antamiin tietoihin. Toivottavasti tietoa ei ole paljonkaan jäänyt piiloon.

Koiraharrastukseni on kestänyt nelisen vuosikymmentä. Tuohon aikaa mahtuu paljon erilaisia tapahtumia ja myös erilaisia asenteita. Muistelen ensimmäisten oppivuosieni aikana erään oppisäni toteamuksen: *-Älkää ottako harrastusta liian vakavasti, sillä tämän on leikkiä.*

Ehkäpä vuosien ja vuosikymmenten aikana leikistä on tullut välillä kohtalaisten totista, jossa on unohdettu, että tämän on vain harrastusta. Vuosikymmeniin mahtuu lukemattomia maasto-opastehtäviä eri koemuodoissa, aina jäniksestä hirveen. Kaikki tehtävät eivät ole olleet ylentäviä. Koiran epäonnistuminen on joskus heijastunut syytteen muodossa oppaaseen, vaikkei mitään ääneen sanottaisikaan.

Vuodet ovat tuoneet muutoksia asenteisiin. Olen urakoinut oman metsästysseurani alueella maasto-oppaana hirvenhaukkukokeissa parin viimeisen syksyn aikana monet kerrat. Aina ei ole koira onnistunut, ennakkovalmisteluista huolimatta löytyy ”*vääränlainen hirvi*” tai ei löydy ollenkaan. Mielihyvällä olen todennut koiranohjajien ja tuomareiden asenteiden kehittyneen hyvään suuntaan. Kaikissa koesuorituksissa on vallinnut lupsakka asenne. Opasta kiitellään, vaikka oppaasta itsestään tuntuu, että olisihan tämä tehtävä voinut paremminkin onnistua. Olisikohan harrastuuksemme palaamassa vanhan ajan tunnelma: tämän on vain leikkiä, harrastetaan sitä iloisella ilmeellä.

Mennäänpä sitten tähän Pystikseen. Tämä on ensimmäinen numero tälle vuodelle. Numeroiden ilmestymiskerroille on tarkoituksenmukainen aikataulu. Numero yksi sisältää kokouskutsun, joka määrää ilmestymisajan helmikuun puolen välin tietämille. Numero kaksi pitää sisällään paljon asiaa, mm. toimintakertomuksen ja –suunnitelman. Lehden mukana tulee myös jäsenmaksulippu. Ilmestymisaika on maaliskuu-huhtikuun vaihde. Numero kolmonen tulee juuri ennen koekauden alkua elokuussa ja nelonen joulun alla.

Lehti kaipaa myös sisältöä. Valokuvat elävöittävät julkaisua. Mikäli teillä on kuvia koirista tai harrastuksestamme, niin otan niitä mielelläni vastaan. Lähettäkää kuvat sähköpostilla alkuperäisessä koossaan ja muodossaan, niitä käsittelemättä.

Hyvää loppuvuotta koiraharrastuksen parissa!

Veijo

Metsänneitona erämiesten harrastuksessa

Metsästys on vanhan ajattelutavan mukaan mielletty miesten harrastukseksi. Naisten paikka on ollut kotitöissä, lieden ääressä ja harjan varressa. Ajat kumminkin muuttuvat. Ehkäpä jo sota-aikaan syttyi naisten metsästysinnostukseen pienoinen kipinä. Isäntien rintamalla olessa topakat naisihmiset hankkivat lisäsärvintä metsästä, kokemalla ansoja tai pudottamalla metsokukon pystykorvaisen koiran haukusta.

Vuosien kuluessa erällä kulkevien naisten osuus on jatkuvasti lisääntynyt. Ehkäpä vielä 1970-luvulla metsästävää naista katsottiin hiukan pitkään, sillä harvalukuinen oli vielä tuolloin erälle suuntavien naisten joukko. Vielä pari vuosikymmentä sitten naisen ampuma hirvi antoi paikallislehteen uutisaiheen, tänä päivänä se arkipäivää. Metsästysharrastuksen myötä koiraharrastuksen pariin on tullut yhä enemmän naisia. Tunnollisimpina harrastajina naiset voittavat monissa asioissa ”*kaiken tietävät*” miehiset kumppaninsa.

Eräs metsästysharrastukselle ”*sielunsa myynyt*” on kuopiolainen Tuulikki Tähtivaara. Ensimmäiset askeleet eräpoluille otettiin jo nuorena tyttönä isän mukana. Olisiko sieltä syttynyt kipinä, vai olisikohan se peräti geeniperimää. Olipahan kummin tahansa, niin metsästyksestä ja metsästyskoirista on tullut Tuulikin pääharrastus.

Saapuessani Tuulikin kotipihaan eteläisessä Kuopiossa kolme iloista suomenpystykorvaa haukahtelee tervehdyksensä koiratarhassa. Talon emäntä esittelee koiriansa: Kaikilta koirilta on ammuttu lintuja, aina fasaanista metsoon. Koirat ovat monen riistan koiria, Eetu haukkuu myös hirviä ja Tellu ajaa jänistä. Näinhän se on, oppivaisena koirana suomenpystykorva tekee juuri sitä mitä ohjaaja haluaa.

Tuulikin 15 vuotta kestäneeseen metsästysharrastukseen mahtuu monenlaisia sykehdyttäviä hetkiä eräpoluilla. Eniten kiinnostusta on pystykorvan avulla tapahtuvaan kanalintujen metsästykseseen, mutta hirvijahdissakin on oma viehätyksensä. Hirviä on kaatunut joltinenkin joukko, aivan omiksi tarpeiksi.

Tuulikki arvostaa luontoa ja sen tarjomia elämyksiä, jossa ei aina tärkeintä ole saalis. Hän kertoo viime syksyisestä metsästysretkestään: *-Hiivin koiran haukulle. Haukussa oli komea ukkometso, suurimpia mitä olin koskaan nähnyt. En raskinut ampua metsän kuningaslintua.*

Kuvassa Tuulikki ja Eetu

Mielenkiintoinen oli Tuulikin viime syyskussa tehty karhunmetsästysmatka Venäjälle. Passipaikalle tuli ensin suuri karhu, joka pian karkkosi pois amupaetäisyydeltä. Tässäkö tämä olisi, mutta eipä sittenkään. Kohta tuli toinen karhu ja vielä kolmas. Molemmat olivat ensimmäistä pienempiä.

Tuulikilla oli hyvää aikaa valita, kumman ampuu. Taljan väritys ratkaisi karhujen kohtalon. Komeampi talja saapunee Kuopioon kevään aikana.

Eräharrastuksen parissa Tuulikki Tähtivaaralle on kertynyt monia luottamustehtäviä. Linnunhaukkukokeiden palkintotuomarina hän on

toiminut 10 vuotta, ollen järjestämässä myös Koppelohaukkuja Metsolassa. Pohjois-Savon Pystykorvakerhossa hän toiminut mm. lintujaostossa. Nyt hän on Pystykorvakerhon edustajana Savon Erämessujen hallituksessa.

Tuulikin metsästysseurat ovat leppävirtalainen Valkeamän Metsästysseura ja perinteikäs Metsolan Metsästysseura. Molempien metsästysseurojen toiminnassa hän ollut mukana. Erityisen tärkeänä hän pitää Akkain Jahtia ja sen toimintaa. Siellä ovat opitut monet erä- ja metsästystaidot. Miesporukassa ei voi kaikkea edes kysyä ja paljastaa tietämätömyyttään. Naisten porukassa voi esittää ”*tyhmiäkin kysymyksiä*” ja saada niihin oikeat vastaukset.

Tuulikilla ei ole ongelmia vapaa-ajan vieton kanssa. Metsästys, koirat, urheilu ja opiskelu täyttävät työn ohessa aikataulun.

Katja aloitti SML:n toiminnanjohtajana

Katja ja KVA Erätytön Mosku

Suomen Metsästäjäliiton piiri sai uuden toiminnanjohtaja Katja Partasen aloittaessa vuoden alussa tehtävässä. Katjalla on takanaa monipuolinen metsästys- ja koiraharastaja tausta.

Metsästysharrastus alkoi jo nuoren, eikä kahdeksanvuotiaasta lähtien yksikään hirvijahtisyksy ole jäänyt väliin. Alkuun oltiin ukin mukana passissa, isän kulkiessa metsässä koiramiehenä. Ensimmäisen hirvenammuntakokeen tyttö läpäisi 15-vuotiaana.

Koiraharastus tarttui Katjaan jo nuorena tyttönä. Kotituvan lattialla kontattiin yhdessä suomenpystykorva Tanun kanssa. Tämän jälkeen kotiin tuli karjalankarhukoira 1995 ja sen jälkeen rotu ei ole vaihtunut. Hirviä on Katja kaatanut, joista sykähdyttävimmät hetket hän on elänyt päästessä kahdestaan koiran kanssa metsään ja kaatamaan hirven.

Katja on aktiivisesti mukana Pystykorvakerhon toiminnassa, kuuluen mm. näyttelyjaostoon. Hän pätevöitynyt hirvenhaukkukokein palkintotuomariksi koetoimitsijaksi, oli koesihteerinä mm. karjalankarhukoerien Tappisarvi ja Hirvenhaukut kilpailuissa.

Hirvikoirajaoston kuulumisia

Nyt kun koekausi on ohi ja suurimmat kiihkot ovat tasaantuneet, niin en malta olla antamatta palautetta niin koiran omistajille, tuomareille ja myös maasto-oppaille, aloitetaan koirista ja omistajista: Ensinnäkin vilpittömät onnittelut hirvijaoston puolesta Jaakko Leskiselle ja Nerolle, Mika Simoselle ja Ketunpojan Rexille, Tynnörisen Herkolle ja Karhusuon Iivanille, Heikkisen Jarmolle ja Huhtian Aapolle, sekä mukana olleille tuomareille.

Koiria on monenvärisiä ja luonteisia ja jokainen joka elättää koiraansa ja pärjää sen kanssa, niin koira on hyvä, vaikka se ei välttämättä kokeissa toimisikaan. Koira ei kannata ruveta arvostelemaan ainakaan selän takana, eikä kuulopuheiden perusteella, niin hyvässä kuin pahassakaan. Toisaalta taas kokeissa käyttämätön ”pelaava” koira, jota ei käytetä kokeissa edes sitä yhtä kertaa tekee kasvattajalle karhun palveluksen.

Tuomarit, arvostuksemme säilymiseksi ollaan rehellisiä ja eikä anneta vääryyden pilata harrastusta. Oppaat, te teette kallisarvoista ja pyyteetöntä työtä. Aina eivät koirat pelaa vaikka olette kuinka hyvin valmistelleet maaston ja kohdan mistä lähdette hirviä etsimään. Koiran ajatuksia ei voi tietää ja päivät eivät ole veljeksiä keskenään koirallakaan, mutta hyvällä koiralla on harvemmin huonoja päiviä kuin huonommalla.

Kennelpiirin hallitus on tehnyt suuressa viisaudessaan päätöksen jota ainakaan minä en voi hyväksyä, valitessaan ylituomarikokelaita seuraavaan ylituomarikoulutukseen. Ylituomari koulutukseen ei valitettavasti päässyt Pohjois-Savosta kuin kaksi kokelasta. Seuraava kurssi alkaa kolmen vuoden päästä ja he valmistuvat kuuden vuoden päästä. Kun katsoo ylituomareiden ikäjakaumaa, eipä voi muuta kun toivoa kuin ”pitkää ikää” ylituomareille.

Vielä toivomus ”arvon” harrastajat, kun kysymyksessä on vain harrastus niin älkää olla kateellisia kaverin onnistumiselle, älkää etsikö aina negatiivisia puolia. Muistetaan ettei tehdä sitä kokeen aikana tai jälkikäteen. Ilman selän takana tapahtuvaa arvostelua meillä on kaikilla asiat paljon paremmin ja itselläkin on viimelopussa helpompi hengittää.

JK. Hirvijaosto etsii hyviä myönteisesti koiraharrastukseen omaavia henkilöitä mukaan toimintaan

Hirvijaoston puolesta

Hannu Keinänen

040 748 9127

hannu.keinanen@piipputiimi.fi

Peräkylän Petterin koiranjalostus

Petteri syntyi 1940-luvulla Pohjois-Savon köyhään pitäjään. Kotipaikalta peräkylältä oli matkaa peninkulmia asutustajamiin. Paikkakunnalta ei ollut juuri kulkuyhteyksiä ihmisten ilmoille. Petterin isä Kalle oli kovan elämänkoulun känyt ja niinpä hermostuneisuus välillä pukkasi pintaan. Kiroilu oli oli perheessä jokapäiväistä ja ruma sana sanottiinkin niin kuin se oli.

Lähestyttiin Petterin koulun alkamisaikaa, nuori mies täyttäisi pian seitsemän vuotta ja olisi aika astua opintielle. Jotakin sivistystä pitäisi pojan saada ja niin äitimuori päätti viedä pojan kirkkoon sanan kuulolle. Ensimmäistä kertaa poika astui pyhäkön ovesta sisään. Kirkon kauniit kuvat ja maalaukset saivat pojan täysin ymmälle. Pian Petteri havaitsi alttaritaulun päällä jotakin tuttua. Katse kirkastuen hän osoitti äidilleen enkelin kuvaa ja kajautti huomionsa kovalla äänellä kaikelle kansalle: ”*Kato äet, mehto perkele!*” Luonnollisesti se kirkossa käynti jäi hyvin lyhykäiseksi.

No vuosien myötä Petteri toki oppi erottamaan metot ja enkelit. Miehen ikään ehtineenä hän lopulta havaitsi, etteivät kaikki ”*enkelit*” olleet viattomia puhtaan valkoisia, vaan joukossa monensorttista siivetöntä.

Petteristä tuli oiva metsämies. Kymmenvuotiaana hän ampua täräytti punaisen pystykorvaisen koiran haukusta ensimmäisen metsonsa. Koiraharrastuksessa nuorukaisesta tuli tavallaan jalostuksen edelläkävijä. Petterin lapsuusaikaiseen koirakulttuuriin kuului koirien irraallan olo ja jonkun narttukoiran kiima-aikaan kylänraitille kerääntyä mittava joukko lemmenkipeitä uroksia. Voimiltaan vahvin pääsi jatkamaan sukua.

Koirat Petterin kotona olivat aina narttuja ja hyviä linnunhaukkuja. Nuori mies oli päässyt kuulemaan, että molemmat vanhemmat periyttävät omat geeninsä tulevaan jälkeläiseensä. Petterin kotimökin koira tuli taas kiimaan. Nyt ei piskii enään laskettu valtoimenaan kyläraitlle, vaan Petteri lukitsi sen suljettujen ovien taakse liiteriin.

Kylän koirien liike lisääntyi liiteristä kantautuvien herkullisten lemmenviestien myötä. Petteri päätti nyt valita sopivan uroksen omalle nartulleen, se olisi Kivelän poikien mainio linnunhaukkuja Ressu. Paritteluaika lähestyi jo H-hetkeä, mutta Ressua ei näkynyt sulhasehdokkaiden joukossa. Minne Ressu oli joutunut?

Koulumatkalla Petteri pyörähti Kivelän kautta. Siellähän Ressu oli juoksulangassa pihan perillä. Mikäpä nyt neuvoksi? Illan pimetessä Petteri saapasteli hihna kädessä Kivelään. Pienillä makupaloilla hiljennettiin Resson haukahdukset. Hihna kiinni kaulapantaan ja niin uutta sulhaskanditaattia vietiin kohti kotimökkiiä.

Resson saaminen liiteriin ei ollut helppoa. Päiviä tyrkyllä olleet vonkamiehet eivät suosiolla hyväksyneet jonon ohittamista ja vastassa oli murinaa ja hampaiden narskuntaa. Viimein meno liiteriin onnisti ja lemmenliekki leimahti oitis. Kaiken varalta Petteri päätti pitää koiria yhdessä pitempään, ehkäpä kolme vuorokautta olisi sopiva aika.

Kylällä alettiin puhua Kivelän koiran katoamisesta. Syyteltiin jopa susia, vai olisiko joku kulkuriporukka vienyt koiran mukaan. Kolmannen päivän iltana Petteri vei Resson takaisin, päästäten sen irti pihan perillä. Koira kiirehti oitis kotiovelle ja herätti isäntäväen iloisella haukunnallaan.

Epä mennyt hukkaan harkittu jalostus. Resson jälkeläisistä tuli oivallisia mehtäkoiria. Koirat vaihtuvat ja Petterille tuli taas toimiva narttu, oli kuulemma puhdasrotuinen, mutta ne kirjat puuttuivat.

Koira tuli kiimaan, mutta säntilliset uroksen omistajat eivät suinkaan suostuneet omistamillaan astuttamaan kirjatonta koiraa. Petterillä oli omat keinonsa, naapurikylällä oli hyvä uros, jonka omistaja oli hiukan viinaan menevä. Petteri lähti vierailulle, naapurin mies oli kuskina ja Petteri oli varannut suurehkon pullon "koirajuomaa".

Petterin kiimainen narttu oli farmariauton peräkontissa miesten ryyppiskellessä. Vieraille tuli illan aikana luonnollinen tarve poistua nurkan taakse. Pikaisesti Petteri laski juoksulangassa olevan uroksen irti ja avasi auton peräoven. Uros loikkasi empimättä tavaratilassa kiinni olleen nartun luokse. Petteri poistui sisälle housunnappeja kiinni laitellen.

Illan kääntyessä ehtoolle, oli kotiin lähdön aika. Pihalla isäntä ja vieras huomasivat vahingon tapahtuneen, koirat seisoivat auton tavaratilassa takapuolet vastakkain, kuin toisiinsa liimautuneena. Petteri julmistui: - *Mitä pirua se tuo sinun urokseksi on nartulleni tehnyt. Taitavat tulla pennut parhaimpaan metsästysaikaan. Mutta olkoon, kun olet niin hyvä kaveri niin en vaadi rahallista korvausta.*

Uusien hirvenhaukkukokeiden palkintotuomareiden koulutus

Kuopio Vanula la 26.4. klo 9.
HIRV, HIRVJ, KARH
palkintotuomarikurssi,
peruskurssi uusille.

Kurssi ei maksa mitään
mutta varaa käteistä
sääntökirjaa ja mahdollista
puffettia varten.
Ilm. tai tied. Pekka Toivanen
p. 050 5285 544.

Kurssille voi toki mennä
vanhat viisaatkin tuomarit,
jos tuntuu, että jottai on
unohtunut.

Kokouskutsu

Pohjois-Savon Pystykorvakerho ry:n vuosikokous pidetään lauantaina 22.2.2014 kello 12.00 Pystykorvakerhon Kumpusen toimintakeskus Kirsussa. Kokouksessa suoritetaan perinteiset palkitsemiset ja käsitellään sääntöjen määräämät vuosikokoukselle kuuluvat asiat.

Äänioikeuden ja valtakirjojen tarkastus alkaa kello 11.00.

Yhdistyksen kokouksissa on jokaisella varsinaisella jäsenellä, kunniapuheenjohtajalla ja kunniajäsenellä yksi (1) ääni jota hän voi käyttää joko läsnä olevana tai valtuutettunsa kautta. Valtuutetun on oltava yhdistyksen jäsen. Valtuutetulla on oikeus käyttää kokouksessa yhteensä enintään viittä ääntä, käyttämänsä omakohtainen ääni mukaan luettuna. Äänen mennessä tasan ratkaisee kokouksen puheenjohtajan ääni, vaaleissa kuitenkin arpa. Yhdistyksen kokouksen päätökset tehdään yksinkertaisella äänten enemmistöllä, paitsi päätettäessä niistä asioista, joista näissä säännöissä on erikseen määrätty.

Äänestykset ovat avoimia, ellei vähintään 1/10 kokouksessa saapuvilla olevista äänioikeutetuista jäsenistä vaadi suljettua lippuäänestystä.

Jos jäsen haluaa jonkin asian vuosikokouksen käsiteltäväksi, on siitä tehtävä johtokunnalle kirjallinen esitys vähintään kolme viikkoa ennen kokousta.

Oletko muistanut ilmoittaa, jos et, niin nyt viimeinen hetki

Pohjois-Savon Pystykorvakerho palkitsee vuosikokouksessa ansioituneita jäseniä ja heidän menestyneitä koiriaan. Kaikkia koirien ja jäsenten saavutuksia ei tiedetä, joten ilmoita niistä viimeistään tammikuun aikana alla mainituille.

Valioarvo ilmoitukset lähetetään alla mainituille jaostojen sihteereille: Anna Paananen ja Janne Ryhänen, näyttelypuolen tulokset Pystykorvakerhon sihteerille samoin omat ansiot ja merkkiesitykset. Muut palkitsemiset jaostoittain (maastot, oppaat yms.). Karhutaipparit ilmoitetaan Annalle.

HIRV Paananen Anna 050 304 9981 anna.paananen@hotmail.com

LINT Janne Ryhänen 040 714 9491 janne.ryhanen@hotmail.com

NÄYT Johanna Ovaskainen 040 8440168 johanna.ovaskainen@berner-pultti.com

Jalostuspäivillä riitti yleisöä

Kuopion pystykorvien jalostuspäivät kokosivat jälleen ennätysmäisen yleisömäärän Iso Valkeisen luennoille, kuin myös sunnuntain Sorsasalon koiranäyttelyyn. Luentoja kuuntelemassa, tai muuten vain tuttuja tapaamassa oli lauantaina varovaisen arvion mukaan noin 500 henkilöä.

Näyttelytoimikunnalla näytti olevan hyvät suhteet säiden haltiaan, sillä jo pitkähköksi muodostunut pakkasjakso hellitti näyttelypäiväksi sopivasti otettaan. Kaikilta osin tosin sää ei aivan leppoisalta tuntunut, sillä raviradan avaruudessa puhaltanut kylmäkö viima muistutti talvisesta aikakaudesta.

Näyttelyn kauneimmaksi koiraksi valittiin kuusamolaisen Ari Hentelän karjalankarhukoira Arielin Huima. Pohjoissavolaisista valittiin rotunsa parhaaksi: isl Rymyperän Putin, om. Jyrki Venäläinen Kuopio, Isl Korpisavun Della, om. Keijo Koukkula Keitele, sp Siiwekkään Rene, om. Markus Makkonen Iisalmi ja v-el Miska, om. Veikko Ruotsalainen Kuopio.

Kiitokset kaikille koiriensa kanssa näyttelyyn osallistuneille ja onnittelut menestyksestä!

Iisalmelaisen Markus Makkosen suomenpystykorva Siiwekkään Rene valittiin rotunsa parhaaksi.

Kiitokset

Jalostuspäivät 2014 onnistuivat jälkeen hyvin. Saimme ennätysmäärän koiria kehiin, yhteensä 535 koiraa. Koirat ja heidän hihnanjatkeensa tekevät näyttelymme mahdolliseksi. Kiitos Teille koiranomistajat!

Ilman talkoisiin sitoutunutta ja hyvin oman pestinsä hoitavia talkoolaisia emme onnistuisi. Hommat sujuvat ja porukka tuntuu olevan tyytyväistä. Iso kiitos siis teille talkoolaiset ! Me teimme sen taas !

Palataan asiaan sitten ensi vuoden Jalostuspäivillä!

Irene Venejärvi, näyttelyn puheenjohtaja

Kiuruveden mies Juha Missonen (kuva vasemmalla) esitti näyttelyssä nuoren jämtlanninpystykorvansa Torvikosken Röllin. Jatkopaikka hirvenhaukkukokeisiin varmistui. Kuopiolainen Katja Räsänen (kuva oikealla) suomenlapinkoira Hittanen Trajanus menestyi hyvin, tuloksena näyttelystä ERI, 3, SA.

Erä + ilmoitus

MUSH-ilmoitus

kansi 3

Paltaco – ilmoitus

Palautusosoite

Tiina Paananen

Harakkaniementie 12

77600 Suonenjoki

takakansi

Iso valkeisen ilmoitus